Cyklus „Za příběhy svatých“

ANEŽKA ČESKÁ

© Katechetické středisko AP

(AI: ChatGPT, Canva)

2026

Svatá Anežka Česká: princezna, která svou lásku proměnila v pomoc

- **Cílová skupina:** Mladší školní věk (1.–5. třída)
- **Cíl:** Děti vlastními slovy vysvětlí, že se Anežka rozhodla pro řeholní život z lásky k Ježíši. Uvedou příklady její péče o nemocné a chudé a seznámí se s její snahou o pokoj v rodině. Navrhnou jeden konkrétní způsob, jak mohou samy někomu pomoci nebo přispět k usmíření
- **Pomůcky pro základní katechezi:** Papírová koruna, bílé kruhové plátno, kříž, velké papírové srdce, obvaz, miska, stavebnici (kostky), obálka s prázdným listem, dvě figurky a pruh papíru představující most, malé papírové srdce pro každé dítě, pastelky a psací potřeby, Bible se založeným textem Mt 25,35–40, svíčka a zápalky.

Úvodní motivační aktivita: „Co dokáže princezna?“ (7 minut)

Sedneme si s dětmi do kruhu, rozprostřeme bílé plátno a doprostřed **položíme papírovou korunu**.

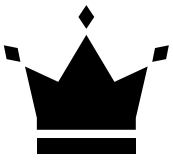
Začneme **rozhovor**: *„Komu by mohla patřit tato koruna? Co vás napadne, když se řekne princezna?“* Necháme děti krátce odpovídat.

Poté **otázku posuneme**: *„Představte si, že byste patřili do královské rodiny – byli princové a princezny – a měli možnost zařídit něco dobrého pro druhé. Co byste udělali?“*

Požádáme děti, aby ten, kdo má nějaký **nápad**, korunu **vzal** a **posadil si ji na hlavu** na znamení, že je z královské rodiny.

- Dítě s korunou na hlavě svůj nápad **řekne ostatním**.
- Případně se můžeme **doptat**: *„Komu by to pomohlo? Co by k tomu bylo potřeba?“*

Když se koruna **vrátí do středu** kruhu, aktivitu **uzavřeme**: *„Dnes poznáme opravdovou českou princeznu, která se jmenovala Anežka. Nebyla to ale žádná pohádková postava! Žila před mnoha staletími a jejím tatínkem byl český král. Poslechneme si, jak se rozhodla žít a komu její rozhodnutí pomohlo.“*

Hlavní část: „Anežka si vybírá svou cestu“ (vyprávění s aktivitami – 25 minut)

Zůstaneme **sedět** s dětmi **okolo bílého plátna**. Vedle koruny **položíme** ještě kříž a velké papírové srdce. Ostatní pomůcky si **ponecháme u sebe** v zakrytém koši nebo krabici, abychom je mohli pohodlně vyndat.

A. Princezna, která chtěla patřit Ježíši

Vyprávíme: *„Anežka byla dcerou krále Přemysla Otakara I. V královských rodinách tehdy rodiče často domlouvali, koho si jejich děti vezmou. Svatba měla pomoci také tomu, aby spolu dvě země dobře vycházely. I pro Anežku rodiče plánovali svatbu.*

Ucházelo se o ni několik princů, Anežka se ale rozhodla jinak. Chtěla svůj život zasvětit Ježíši. Nechtěla se vdát a stát se manželkou panovníka a královnou. Rozhodla se žít jako řeholní sestra.“

Krátce **vysvětlíme**: *„Někdy můžete slyšet, že si Anežka vybrala Ježíše jako svého ženicha. To ale neznamená svatbu, jakou mají muž a žena. Říká se tím, že mu chtěla patřit celým svým životem. Modlit se, žít podle evangelia a mít ráda lidi tak, jak nás to Ježíš učí.“*

Potom se dětí **ptáme** a necháváme je v **krátké diskusi** odpovídat:

- *„Podle čeho poznáme, že nás má někdo rád?“*
- *„Stačí to jen říkat? Jak se láska může projevit?“*

Navážeme: *„Podíváme se, jak se Anežčina láska projevila v tom, co dělala.“*

B. Místo pro sestry a pomoc potřebným

Z koše nebo krabice **vyndáme** stavebnici, obvaz a misku a položíme je před sebe.

Pokračujeme ve vyprávění: *„Anežka se s pomocí své rodiny postarala v Praze o založení kláštera a špitálu. Klášter je domov řeholních sester nebo bratří. Anežka do svého kláštera také sama vstoupila. Se sestrami se modlila a žila jednoduchým životem.*

A co byl špitál? Místo, kde se pomáhalo nemocným a lidem v nouzi. Tehdy byla péče o nemocné úplně jiná než v dnešních nemocnicích! Člověk, který byl chudý a onemocněl, mohl zůstat bez potřebné pomoci. Anežce na těchto lidech ale hodně záleželo.“

Rozdělíme děti do tří menších skupinek. Každá dostane jeden předmět nebo sadu kostek + zadání:

- **Kostky:** Postavte společně malý dům. Co lidé potřebují, aby jim spolu bylo dobře?
- **Obvaz:** Vymyslete, jak můžeme potěšit nebo podpořit někoho, kdo je nemocný?
- **Miska:** Připravte odpověď na otázku: Co se stane s člověkem, který nemá dost jídla? Jak mu můžeme pomoci my společně s dospělými?

Po **krátké** několikaminutové **přípravě** skupinky **ukážou svůj předmět** a **odpoví** na otázky. Domeček z kostek, obvaz a misku **položíme** doprostřed ke kříži, koruně a srdci.

Shrneme: *„Anežka využila své možnosti a získala i pomoc dalších lidí. Díky tomu mohlo vzniknout něco, co sloužilo mnoha potřebným.“*

Můžeme doplnit i historicko-teologickou poznámku pro děti: Klára a její sestry nežily v klášteře proto, aby utekly před světem, ale aby se v tichu modlily za celý svět a pomáhaly chudým. Klára byla první ženou v dějinách církve, která sama sepsala řeholní pravidla pro ženy.

C. Pokoj v královské rodině

Vyndáme z koše **dvě dřevěné figurky** a postavíme je před sebe tak, aby mezi nimi vznikla větší mezera.

Pokračujeme ve vyprávění: *„Ani královské rodině se nevyhýbaly hádky. Anežčin bratr, král Václav, se dostal do vážného sporu se svým synem Přemyslem. Nešlo jen o obyčejnou hádku: bojovali proti sobě, protože oba chtěli v království vládnout.*

Nakonec se ale smířili. Stalo se to v klášterním areálu, který Anežka založila. Sama jim při tom pravděpodobně pomáhala. Nevíme ale přesně, jak to udělala nebo co jim řekla.“

Vyzveme děti k **aktivitě**: *„My si teď vyzkoušíme, jak vyřešit nějaký menší spor, který bychom mohli znát z vlastní zkušenosti.“* **Nabídneme situaci**: *„Dva kamarádi chtějí při společné hře se stavebnicí použít stejnou kostku a začnou na sebe křičet.“*

Požádáme děti, aby ve dvojicích **vymyslely větu**, která by mohla pomoci celý spor **vyřešit**. Pokud na řešení nepřijdou můžeme **navrhovat věty** typu: „Zkusme se vystřídat.“ „Řekni mi, na co ji potřebuješ.“ „Promiň, neměl jsem ti ji brát.“

O návrzích můžeme chvíli **diskutovat**; na závěr vyndáme z koše **papírový pruh** představující most a **položíme** ho mezi figurky.

Zakončíme: *„Taková slova mohou pomoci znovu najít cestu k sobě. Usmíření někdy trvá dlouho a potřebuje ochotu obou lidí. Když se hádají dospělí, děti nemají za úkol jejich spor vyřešit. Mohou ale říct někomu důvěryhodnému, že je hádka trápí.“*

D. Povzbuzení od Kláry

Vyndáme z koše obálku a **ukážeme** ji dětem. **Pokračujeme**: *„Anežka měla také přítelkyni Kláru, která žila daleko v Itálii. Klára se také rozhodla patřit Ježíši a žít jako řeholní sestra. Psala Anežce dopisy, aby ji povzbudila. Čtyři z nich se dochovaly dodnes.“*

Z obálky vytáhneme prázdný list a **zeptáme se** dětí: *„Tenhle list ale není dopis od Kláry. Čeká na naše slova. Co byste řekli někomu, kdo se snaží dělat něco dobrého, ale právě se mu nedaří?“*

V kruhu necháme děti **navrhnout** několik **krátkých povzbuzení**. Obálku položíme k ostatním předmětům.

E. Co o pomoci říká Ježíš?

Otevřeme Bibli a vlastními slovy **převyprávíme úryvek** Mt 25,35–40. Shrneme: *„Ježíš vypráví o lidech, kteří dali hladovému najíst, přijali člověka bez domova a navštívili nemocného. Říká, že to, co udělali pro potřebné, udělali také pro něho.“*

Zeptáme se dětí: *„Které předměty uprostřed našeho kruhu vám tato Ježíšova slova připomínají?“* Požádáme je, aby na ně ukázaly a řekly, proč si to myslí.

Souhrn (5 minut)

Co si z dneška budeme pamatovat?

Anežka si vybrala život s Ježíšem: Místo sňatku s panovníkem se rozhodla stát řeholní sestrou.

Její láska se projevovala pomocí: Založila klášter a špitál a pečovala o nemocné a chudé.

Záleželo jí na pokoji v rodině: Snažila se přispívat k usmíření. Také my můžeme hledat cestu k druhým a umět se omluvit.

Přátelství ji posilovalo: Klára ji povzbuzovala svými dopisy. I naše dobré slovo může někomu dodat odvahu a radost.

Závěrečná modlitba „Moje malá pomoc“ (5 minut)

Do **kruhu** umístíme zhasnutou svíčku, rozdáme dětem **papírová srdce** a tužky a vyzveme je ke **ztišení**.

Zahájíme modlitbu: *„Zamyslete se nad jednou drobnou věcí, kterou můžete pro někoho udělat. Můžete ji na své papírové srdíčko napsat nebo nakreslit. Nemusíte svůj nápad ostatním říkat.“*

Zapálíme svíčku uprostřed a děti mohou položit srdce kolem ní. **Pokračujeme:** *„Pane Ježíši, děkujeme ti za svatou Anežku. Měla tě ráda a záleželo jí na lidech kolem ní. Pomoz nám všimnout si, kdo potřebuje pomoc. Uč nás dělit se, povzbuzovat druhé a hledat pokoj, když se pohádáme. Ukaž nám, co dobrého můžeme udělat dnes. Amen.“*

Děti pak mohou dodat společně:

*Svatá Anežko, * oroduj za nás. Amen.*

Srdce si děti odnesou domů jako připomínku svého nápadu.

Bonusová aktivita: „Naše místo pomoci“ (15 minut)

Co budete potřebovat: Velký arch papíru s jednoduchým obrysem domu, pastelky a fixy, případně lepidlo a menší papírky.

Děti společně **metodou kresby a koláže** vytvoří svou představu domu, ve kterém se lidem dostává pomoci. Každé nakreslí do jednoho okna nebo na samostatný papírek konkrétní způsob pomoci: návštěvu nemocného, rozdělení svačiny, přizvání osamělého spolužáka ke hře, povzbuzení nebo omluvu.

Při společném prohlížení **hledáme** a **povídáme si**, které nápady můžeme uskutečnit jako skupina. Vybereme jeden proveditelný společný krok a v nejbližší době ho realizujeme.

„Svatá Anežka Česká – svobodná pro službu, znamení naděje“

- **Cílová skupina:** Starší školní věk a mládež (11–16 let)
- **Cíl**: Účastníci se seznámí s rozhodujícími okamžiky Anežčina života a porozumí souvislosti mezi její vírou, svobodnou volbou řeholního života a pomocí potřebným. Poznají okolnosti vzniku křižovnického řádu a základní etapy cesty k jejímu svatořečení. Dokážou odlišit historické události listopadu 1989 od tradovaného proroctví a jejich duchovního výkladu. Zamyslí se nad tím, jak sami mohou využívat svou svobodu a možnosti ve prospěch druhých.
- **Pomůcky k základní katechezi:** Menší papíry a psací potřeby pro každého, tabule nebo velký arch papíru a fixy, vyobrazení znaku křižovníků s červenou hvězdou, sedm kartiček časové osy s texty uvedenými níže, tři větší karty s nadpisy „Historická událost“, „Tradované proroctví“ a „Pohled víry“, Bible do dvojic se založeným textem Mt 25,35–40, svíčka a zápalky.

Úvodní aktivita: „Kdo rozhoduje o mém životě?“ (8 minut)

Katechezi zahájíme **diskusní aktivitou**. **Průběh** je následující:

Každý účastník dostane **papír** a rozdělí jej na **dvě části**:

- Co ode mě očekávají druzí?
- Na čem opravdu záleží mně?

Vyzveme účastníky, aby se chvíli zamysleli a do obou částí **napsali několik bodů**. Mohou přemýšlet o škole, budoucím povolání, přátelství, rodině nebo způsobu života. Papíry zůstávají soukromé; sdílení je dobrovolné.

Poté **nabídneme otázky** k diskusi:

- Mohou nám očekávání druhých pomáhat? Kdy nás naopak svazují?
- Znamená svoboda dělat všechno, na co mám právě chuť?
- Podle čeho poznáváme, že nějaké rozhodnutí stojí za námahu?

Po jejím skončení **uvedeme téma**:

„Anežce její původ otevíral mimořádné možnosti. Zároveň od ní okolí mnoho očekávalo. Její příběh začíná otázkou, komu a čemu chce dát svůj život.“

Hlavní část: „Od královského dvora k naději pro druhé“ (30–35 minut)

A. Královská dcera si vybírá Ježíše

Stručně **představíme Anežčin život**: *„Anežka byla dcerou českého krále Přemysla Otakara I. Narodila se pravděpodobně kolem roku 1211. Část dětství prožila v klášterech, kde získávala vzdělání, později také na panovnickém dvoře.*

V její době nebyl sňatek královské dcery jen soukromou záležitostí. Mohl upevnit spojenectví mezi panovníky. O Anežčině budoucnosti se proto jednalo a mezi jejími nápadníky byl i císař Fridrich II.

Anežka si však zvolila řeholní život. Oslovil ji způsob následování Ježíše spojený s Františkem a Klárou z Assisi. S podporou rodiny založila v Praze klášter a roku 1234 do něj sama vstoupila. S Klárou ji spojovalo duchovní přátelství, které udržovaly prostřednictvím dopisů.“

Vysvětlíme: *„Někdy říkáme, že si Anežka vybrala Ježíše za ženicha; tím vyjadřujeme její celoživotní odevzdání Kristu. Rozhodla se žít v čistotě, chudobě a poslušnosti. Manželství je také dobrým křesťanským povoláním; Anežka rozpoznala svou cestu v řeholním životě.“*

Položíme otázku: *„Anežka se vzdala některých možností, aby se mohla naplno věnovat jiným. Znáte rozhodnutí, při kterém člověk něco opustí, protože mu na něčem jiném záleží více?“*

Necháme účastníky v kruhu formou brainstormingu **odpovídat** (odpovědi můžeme i zaznamenávat, pokud je chceme někdy později využít). Přijímáme i **běžné příklady**: čas věnovaný přátelství, sportu, péči o někoho nebo náročnému studiu.

B. Pomoc pro víc než jednoho člověka

Pokračujeme ve vyprávění: *„Anežka se podílela také na založení špitálu pro nemocné a potřebné. Středověký špitál poskytoval podle svých možností péči, jídlo a přístřeší. Spojoval tedy některé úkoly dnešní nemocnice a sociální pomoci.*

Pro tuto službu Anežka založila špitální bratrstvo. Roku 1237 je papež Řehoř IX. schválil jako samostatný řád. Z něj se vyvinul řád křižovníků s červenou hvězdou, který se řídí řeholí svatého Augustina.“

Ukážeme **znak** řádu. Můžeme krátce **upozornit**, že řád existuje dodnes – sídlí v Praze a mimo jiné zřizuje např. odbornou pečovatelskou školu a mobilní hospic. Poté **pokračujeme**:

„Jde o jediný mužský řeholní řád domácího českého původu. Pozoruhodné je také to, že u jeho založení stála žena. Anežka sama byla klariskou; křižovníci tvořili jiné společenství. Jejich posláním byla péče o potřebné, nikoli účast na křížových výpravách. Řád existuje dodnes a jeho špitální poslání pokračuje v různých podobách.“

Společná práce „Od dobrého úmyslu ke skutečné pomoci“

Rozdělíme účastníky do **skupinek** po třech až čtyřech. **Zadáme úkol**: *„Představte si člověka, který je nemocný, osamělý a nemá nikoho, kdo by mu pravidelně pomáhal. Jedna návštěva ho potěší. Co ale potřebujeme zařídit, aby pomoc pokračovala i další týdny?“*

Skupinky mají za úkol během tří minut **sepsat**:

- co je o daném člověku potřeba nejprve zjistit;
- co musí obnášet pravidelná „síť pomoci“;
- jak zajistit pravidelnost.

Každá skupinka **představí** jeden důležitý **postřeh**, v případě dostatku času můžeme vytvořit z nápadů jednu společnou „síť pomoci“.

Shrneme: *„Anežka dokázala spojovat lidi a vytvářet podmínky pro dlouhodobou službu. Pomáhat znamená také naslouchat, plánovat a spolupracovat.“*

C. Dlouhá cesta ke svatořečení

Položíme **otázku**: „*Stala se Anežka svatou teprve v okamžiku, kdy to papež slavnostně vyhlásil?“*

Necháme účastníky **odpovídat**, případně se **doptáváme**, jak se pozná, že člověk byl / je svatý. Po ukončení diskuse **vysvětlíme**: *„Svatořečení neznamená, že se člověk v tu chvíli změní. Církev slavnostně potvrzuje, že je u Boha, a předkládá jeho život celé církvi jako příklad následování Krista.“*

Rozdáme skupině **sedm kartiček s událostmi** níže. Účastníci je společně **seřadí do** přehledné **časové osy**. První dvě **připomenou** předchozí výklad:

- **1234:** Anežka vstupuje do pražského kláštera, který založila.
- **1237:** Špitální bratrstvo je papežem schváleno jako samostatný řád.
- **1282:** Anežka umírá. Úcta k ní přetrvává.
- **1874:** Papež Pius IX. potvrzuje její úctu jako blahoslavené.

- **12. listopadu 1989:** Jan Pavel II. ji v Římě prohlašuje za svatou.
- **17. listopadu 1989:** Policie násilně zasahuje proti studentské demonstraci v Praze. Následují protesty, které vedou k pádu komunistického režimu.
- **25. listopadu 1989:** V pražské katedrále se koná děkovná bohoslužba za Anežčino svatořečení. Kardinál František Tomášek veřejně podporuje zápas za pravdu a spravedlnost.

Doplníme příběh mezi letopočty: *„O Anežčino svatořečení usilovali lidé už ve středověku, například královna Eliška Přemyslovna. Jednání se v průběhu staletí opakovaně obnovovala. K cíli tedy nevedla krátká a přímá cesta. Mezi Anežčinou smrtí a svatořečením uplynulo více než sedm set let.“*

Zeptáme se *„Co podle vás způsobilo, že se na Anežku během tolika staletí nezapomnělo?“* a **moderujeme krátkou diskusi.**

D. „Až bude svatořečena, bude v Čechách dobře“

Vysvětlíme dobové souvislosti: *„V roce 1989 žili lidé v Československu v komunistické diktatuře. Nemohli svobodně rozhodovat o politickém vedení země a režim omezoval také náboženský život. Do Říma přesto směly na svatořečení vycestovat tisíce poutníků. Společná slavnost se stala silným povzbuzením.“*

Položíme vedle časové osy **tři nadepsané karty**, které **komentujeme**.

- **Historická událost.** Ukážeme na data 12. a 17. listopadu s dodatkem: *„Mezi svatořečením a zásahem proti studentům uplynulo pět dní. Následující týdny přinesly zásadní společenskou změnu.“*
- **Tradované proroctví.** *„S Anežkou se spojovala naděje, že v české zemi bude dobře. Starší podoba předpovědi se vztahovala k nalezení jejích ostatků. Při oslavách v Římě byla tato tradice ve spojení s jejím svatořečením připomenuta. Není to ale výrok samotné Anežky.“*
- **Pohled víry.** *„Mnozí věřící vnímali blízkost těchto událostí jako znamení naděje a Boží pomoci a děkovali za Anežčinu přímluvu. To je duchovní pohled na události. Samotné pořadí dat však nedokazuje, že svatořečení způsobilo politickou změnu.“*

Necháme účastníky **vlastními slovy vysvětlit rozdíl** mezi třemi listy.

Poté **navážeme**: *„Křesťanská naděje nás vede k modlitbě i k odpovědnému jednání. Také svobodu bylo potřeba vybojovat občanskou odvahou a dál o ni pečovat. Věta ‚bude dobře‘ neznamená, že zmizí všechny problémy.“*

E. Otvíráme Písmo — Víra, která je vidět

Ve dvojicích **přečteme** Mt 25,35–40. Zadáme úkol: *„Najděte konkrétní způsoby pomoci, o kterých Ježíš mluví. Které z nich se objevují v Anežčině životě?“*

Po chvíli na zamyšlenou a krátkém sdílení se **zeptáme**: *„Kdybychom tento text vztáhli na naši školu nebo okolí, koho bychom neměli přehlédnout?“*

F. Otázky k diskusi (Reflexe a aplikace)

Znovu rozdělíme účastníky do menších **skupinek** (po 3–4 lidech), v malé skupině vedeme diskusi v kruhu. Každá **skupina dostane k promyšlení jednu otázku**, poté následuje sdílení, případně si vybereme ke společnému rozhovoru jedno z těchto témat.

Svoboda a povolání: Jak rozlišit vlastní odpovědné rozhodnutí od pouhé snahy udělat opak toho, co ode mě druzí očekávají?

Možnosti a odpovědnost: Anežka využila svůj původ a vztahy ve prospěch potřebných. Jaké možnosti máme my, i když nemáme velký majetek nebo vliv?

Naděje a jednání: Co odlišuje člověka, který doufá a jedná, od člověka, který jen čeká, že problémy vyřeší někdo jiný?

Souhrn (5 minut)

Co si odnášíme?

Anežka si zvolila život zasvěcený Kristu: Své rozhodnutí uskutečnila v modlitbě, jednoduchém životě a službě.

Její pomoc měla dlouhodobou podobu: Založila klášter a špitál a stála u zrodu křižovníků s červenou hvězdou.

Svatořečení završilo staletí trvající úctu: Dne 12. listopadu 1989 ji Jan Pavel II. prohlásil za svatou; její příběh se tak propojil s nadějí na přicházející svobodu.

Naděje nás vede k odpovědnosti: Také my můžeme svou víru a svobodu proměňovat v konkrétní dobro pro druhé.

Závěrečná modlitba (5 minut)

Utvoříme **kruh**, v jehož středu zapálíme **svíčku** a položíme otevřenou Bibli. Účastníci si **vezmou čistý kousek papíru**.

Vyzveme je: *„V tichosti si položte otázku: Jakou svou možnost, schopnost nebo část času bych mohl v tomto týdnu využít pro někoho druhého? Pokud chcete, napište si jeden konkrétní krok. Papírek si nechte u sebe.“*

Po chvíli ticha se **modlíme**: *„Pane Ježíši, děkujeme ti za svatou Anežku. Učila se od tebe milovat a svou lásku proměňovala v pomoc potřebným. Pomáhej nám poznávat, k čemu nás voláš. Dej nám odvahu rozhodovat se pro dobro a vytrvalost dokončit to, co jsme začali. Děkujeme za svobodu a za lidi, kteří se o ni zasloužili. Uč nás používat ji odpovědně a zastávat se těch, jejichž hlas není slyšet. Amen.“*

Účastníci pak mohou na závěr dodat společně:

*Svatá Anežko Česká, * oroduj za nás. Amen.*

Bonusová aktivita: „Aby bylo dobře — náš malý projekt“ (15 minut)

Účastníci ve skupinkách **navrhnou malý projekt pomoci**, který by jejich skupina reálně mohla uskutečnit.

Pomůcky: Arch papíru pro každou skupinku, fixy nebo psací potřeby.

Na papír každá skupina **sepíše své návrhy**:

- Komu chceme pomoci a jak zjistíme, co opravdu potřebuje?
- Co konkrétně můžeme nabídnout?
- S kým se potřebujeme domluvit?
- Jaký bude první krok a kdo jej udělá?

Může jít například o domluvenou návštěvu osamělých seniorů, pomoc prostřednictvím místní charity nebo společnou podporu někoho, kdo zůstává stranou kolektivu. Naučí se tak **prakticky reflektovat**, co je pro realizaci opravdové pomoci potřeba.

Každá skupinka svůj **návrh stručně představí**. Společně **posoudíme** jeho užitečnost a proveditelnost. Pokud se pro některý **rozhodneme**, stanovíme s dospělým vedoucím **konkrétní další krok**.

Anežka má srdce pro druhé

(pracovní list pro předškolní děti)

Na obrázku vidíme svatou Anežku. Byla opravdovou princeznou, ale místo života na královském dvoře si vybrala život v klášteře. Měla ráda Ježíše a záleželo jí na lidech, kteří byli nemocní nebo neměli dost jídla. Pomohla pro ně založit špitál — místo, kde dostávali péči a pomoc.

Na našem obrázku Anežka přináší nemocnému člověku polévku. Také my můžeme druhým udělat radost malou pomocí.

Úkoly:

1. **Vybarvi obrázek.** Pro přikrývku vyber barvy, které máš rád, aby byl pokoj veselejší.
2. **Najdi a spočítej bochníčky chleba na stolku.** Každý vybarvi hnědou pastelkou.
3. **Nakresli na přikrývku malé červené srdíčko.** Připomíná nám, že každý člověk potřebuje lásku a péči.
4. **Jak můžeš někomu pomoci ty?** Řekni nebo předveď, čím bys mohl potěšit někoho, kdo je nemocný.